

Mur de pedra seca al tram baix de la Riereta

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró
Emplaçament Pista que porta a la Riereta i a la Font de la Noguera Punxeguda.

Coordenades:

Latitud: 41.72627
Longitud: 2.27442
UTM Est (X): 439652
UTM Nord (Y): 4619639

Classificació

Número de fitxa 08134-163
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Figaró-Montmany. Crta de Ribes n.34. Figaró-Montmany 08590.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Mur de grans dimensions situat al peu del camí a la Riereta. Es tracta d'una construcció cega amb una sola cara vista i construïda a partri de grans carreus, de pedra local, més o menys treballats i disposats formant filades regulars. Es troba situada en una pedent força pronunciada actuant com a mur de contenció d'una peça de terra de conreu en forma de terrassa, construïda amb marges de pedra seca i situada en una vessant muntanyenca.

Història

Les pràctiques agrícoles al terme de Figaró-Montmany es concentren en les zones més planeres del municipi, on aquests espais es dediquen bàsicament al conreu de secà. Des de l'edat mitjana fins a finals del XIX, el conreu de la vinya va esdevenir una pràctica habitual que es va portar a terme en les feixes del municipi. La fabricació i producció massiva d'oli i vi es pot emmarcar dins del creixement econòmic i augment demogràfic dels segles XVIII i XIX, evidenciat en tot el territori Català. Aquest creixement ja arrencava del segle XVI, quan després dels greus danys causats per la pesta i la guerra contra Joan II s'inicià una progressiva recuperació. Una data important fou la de 1599 quan un privilegi reial autoritzà l'exportació de vi de collita pròpia. Aquesta cessió va marcar l'inici d'un important impuls econòmic que va girar entorn del conreu de la vinya i de l'obertura de nous mercats per aquests productes. L'augment de la viticultura farà que es redueixin les terres destinades al conreu de cereals, i que es cultivin espais fins aleshores considerats erms, canviant de forma significativa el model d'explotació tradicional. Així doncs, el segle XVIII és considerat com el segle del gran impuls comercial, i sobretot la primera meitat destacà per l'esplendor agrari i el ja anomenat increment demogràfic. Però al segle XIX la crisi ocasionada per la fil·loxera i la consolidació de la industrialització farà que molts d'aquests conreus es deixin de cultivar i s'abandonin de forma definitiva. La vinya apareix, doncs, lligada a les terres marginals i menys productives i als petits propietaris, en un marc fonamentalment familiar. En el municipi també es documenten illes, o espais de conreu, situats prop dels cursos dels rius o torrents i que es regien per les inundacions periòdiques. La pràctica agrícola realitzada en aquests espais és força limitada i s'associa a una explotació de caire domèstic o de curt abast comercial on s'hi practica una agricultura de regadiu. Aquestes petites hortes, estaven a la ribera del riu Congost i actualment encara són visibles a la Riera de Vallcàrquera. Serà a la part baixa d'aquesta riera on encara s'hi documenta, de forma residual, aquesta pràctica agrícola.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany. PARELLA, M. 1989. Aproximació històrica al conreu de la vinya a l'alta vall del Congost. Monografies del Montseny, n.4.